

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 240/05-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. novembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť P., a. s., so sídlom B., zastúpenej advokátkou JUDr. O. S., P., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 druhej vety v spojení s čl. 13 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva rovnosti účastníkov konania a základného práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 47 ods. 3 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 6 Co 116/04 a na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 6 Cb 6/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P., a. s., o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. októbra 2005 doručená sťažnosť P., a. s., so sídlom B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. O. S., P., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 druhej vety v spojení s čl. 13 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva rovnosti účastníkov konania a základného práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 47 ods. 3 a čl. 46 ods. 1 ústavy v konaní vedenom na Krajskom súde

v Žiline (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 6 Co 116/04 a na Okresnom súde Čadca (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 6 Cb 6/2003.

Sťažovateľka žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených základných práv v konaní vedenom na krajskom súde a na okresnom súde s tým, aby boli rozsudky oboch súdov zrušené.

Zo sťažnosti vyplýva, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 6 Cb 6/2003 z 21. novembra 2003 bola zamietnutá žaloba právnej predchodkyne sťažovateľky voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni B. o zaplatenie 87 186,80 Sk. Rozsudkom krajského súdu sp. zn. 6 Co 116/04 z 8. novembra 2004 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Rozsudok krajského súdu bol doručený 1. februára 2005. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Cdo 139/2005 z 30. júna 2005 bolo odmietnuté dovolanie, pričom uznesenie o odmietnutí dovolania bolo doručené 9. augusta 2005. Podľa názoru sťažovateľky rozsudky okresného súdu a krajského súdu nie sú v súlade so zákonom a znamenajú porušenie označených základných práv.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak [§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na

predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť smeruje proti rozsudku okresného súdu z 21. novembra 2003 a proti rozsudku krajského súdu z 8. novembra 2004, ktorý bol právnej predchodkyni sťažovateľky doručený ešte 1. februára 2005. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 5. októbra 2005. To znamená, že sťažnosť bola podaná dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Preto bolo potrebné sťažnosť ako oneskorene podanú odmietnuť.

Ústavný súd poznamenáva, že z hľadiska dodržania zákonnej dvojmesačnej lehoty vo vzťahu voči dovolaciemu uzneseniu najvyššieho súdu by bola situácia odlišná, avšak sťažnosť proti tomuto uzneseniu nesmeruje.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. novembra 2005